

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

Ἄλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τῶν καλῶν καγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα οὐ **I**
μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα ἀξιομνημόνευτα εἶναι,
ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς παιδιαῖς. οἷς δὲ παραγενόμενος ταῦτα
γιγνώσκω δηλῶσαι βούλομαι. ἦν μὲν γὰρ Παναθηναίων **2**
5 τῶν μεγάλων ἵπποδρομία, Καλλίας δὲ ὁ Ἴππονίκου ἐρῶν
ἐτύγχανεν Αὐτόλυκου παιδὸς ὄντος, καὶ νενικηκότα αὐτὸν
παγκράτιον ἦκεν ἄγων ἐπὶ τὴν θέαν. ὥς δὲ ἡ ἵπποδρομία
ἔληξεν, ἔχων τὸν τε Αὐτόλυκον καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπήει
εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ οἰκίαν· συνείπετο δὲ αὐτῷ καὶ Νικήρατος.
10 ἰδὼν δὲ ὁμοῦ ὄντας Σωκράτην τε καὶ Κριτόβουλον καὶ **3**
Ἑρμογένην καὶ Ἀντισθένην καὶ Χαρμίδην, τοῖς μὲν ἀμφ'
Αὐτόλυκον ἠγεῖσθαί τινα ἔταξεν, αὐτὸς δὲ προσῆλθε τοῖς
ἀμφὶ Σωκράτην, καὶ εἶπεν· Εἰς καλόν γε ὑμῖν συντετύχηκα· **4**
ἐστιᾶν γὰρ μέλλω Αὐτόλυκον καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ. οἶμαι
15 οὖν πολὺ ἂν τὴν κατασκευὴν μοι λαμπροτέραν φανῆναι εἰ
ἀνδράσιω ἐκκεκαθαρμένοις τὰς ψυχὰς ὥσπερ ὑμῖν ὁ ἀνδρῶν
κεκοσμημένος εἶη μᾶλλον ἢ εἰ στρατηγοῖς καὶ ἱππάρχοις καὶ
σπουδαρχίαις. καὶ ὁ Σωκράτης εἶπεν· Ἄεὶ σὺ ἐπισκώπτεις **5**
ἡμᾶς καταφρονῶν, ὅτι σὺ μὲν Πρωταγόρα τε πολὺ ἀργύριον